

Fischer: Jeg skal blot bemærke, at dette var en noget fri Fortolkning af mine Ord.

Winther: Jeg kan forstaae, at En eller Anden kan have Betenkelighed ved at gaae ind paa denne Lov, saaledes som den er vedtagen ved 2den Behandling, af Hensyn til, at man muligviis kunde komme til at handle haardt mod Nogen, der havde handlet af Lidenstab og af Lidenstab var bleven Forbryder, men den cerede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) gik et Skridt videre, som dog ikke er mig ret forklarligt. Han frygtede nemlig for, at denne Lov saa at sige kunde blive en Streg i Regningen for en eller anden Forbryder, der iforveien havde udregnet, hvad Straf han kunde faae, hvis han begik den eller den Forbrydelse; men, hvis det var mig, der havde raisonneret saaledes, at jeg ikke turde give min Stemme til denne Lov af et saadant Hensyn, vilde det dog forekomme mig selv, at jeg havde en altfor om Samvittighed. Jeg troev ikke, det er rigtigt, at man paa den Maade sørger for, at Lovgivningen tager Hensyn til den Beregning, som en Forbryder iforveien har gjort over, hvad Følgerne af hans Forbrydelse kunde blive; der var mig noget Støbende i at høre dette udtale her, og det var Marsagen til, at jeg vilde sige et Par Ord derimod.

J. J. Christensen: Jeg har blot forlangt Ordet for derved at gjøre Rigsdagstidens Besere opmærksomme paa en Rettelse i Nr. 99, der henviser til Nr. 91 Sp. 1447.

H. M. Petersen: Ja, vi have jo Handlinger, som medføre Bøvløsing, og vi have Handlinger, som medføre Straf, men hvad Straffen angaaer, finder jeg — jeg gjentager det her — at Enhver maa være berettiget til, hvad jeg antager Mange, om ikke Alle, gjøre, i sine egne Tanker at opstille for sig, hvad der venter ham, hvis han begaaer denne eller hiin Forbrydelse. Efterat det nu er ordnet ved Domstolene, Sagen afgjort, og der er sagt: „Her har Du din Løn eller Straf, dette lyder Dommen paa,“ og efterat Forbryderen har begyndt at afsonne sin Brøde, saa er det efter min Mening

urigtigt, at Lovgivningsmagten imod hans Villie forandrer Dommen og navnlig indfører en haardere Straf end den, der eksisterede for slige Forbrydelser, dengang han begik den.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, skredes til Afstemning, hvorved

Udvalgets Endringsforslag:

Parenthesen i Linie 3 af Udkastets § 2 gaaer ud. Vedtoges uden Afstemning som Redaction.

Lovudkastet blev derpaa, efter at være oplæst (see Anh. A. 1241), sat under Afstemning og vedtoges med 71 Stemmer mod 13.

Lovforslaget gaaer nu til Landsthinget.

Man gik derpaa til det næste Nummer paa Dagsordenen: Trede Behandling af Udkast til Lov angaaende Indretningen af en Straffeanstalt paa Christianshavn for qvindelige Forbrydere og Dombygningen af det derværende Tugt- og Forbedringshuus for Mandsfanger. (2den Behandling findes i Tidenden Spalte 1537 ff.)

Intet Endringsforslag var stillet til denne Behandling; Lovudkastet i sin Heelhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Rosen): Naar jeg har udbedet mig Ordet, er det ikke i Egenstab af Ordfører, men som Medlem af det Fleertal i Udvalget, der kom i Mindretal ved Afstemningen under Sagens anden Behandling. Det er kun, for at udtale baade i mit, og jeg troer ogsaa i de andre Herrer's Navn, at vi ikke føle os overbeviste ved de Grunde, der bleve anførte imod os, men at det kun er et parlamentarisk Høflighedshensyn, der har afholdt os fra at optage Endringsforslaget ved tredje Behandling. Det, der forekom os betænkeligt ved at tage endelig Beslutning om Dombygningen af Straffeanstalten for Mandsfanger paa Christianshavn, var, allerede nu at staae Forhold fast, om hvilke det var meget vanskeligt for Die-